

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **1. plzeňská makléřská a. s.**, se sídlem Česká 29, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 27. 7. 2011, č. j. 9291/11-1200-701858, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 10. 2013, č. j. 30 Af 152/2011 - 129, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 5. 12. 2013 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 27. 7. 2011, č. j. 9291/11-1200-701858. Tímto rozhodnutím Finanční ředitelství v Brně zamítlo odvolání stěžovatelky a potvrdilo rozhodnutí Finančního úřadu Brno I ze dne 1. 11. 2010, č. j. 282757/10/288912704603, kterým byla stěžovatelce vyměřena daň z příjmů právnických osob - za zdaňovací období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009 – ve výši 51 478 200 Kč.

[2] Součástí kasační stížnosti je také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který však stěžovatelka žádným způsobem neodůvodnila.

[3] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku uvádí, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti má charakter mimořádný, protože soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje účinky pravomocného správního aktu. Stěžovatelka ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku neuvedla žádné skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelka podala pouze obecný návrh, a to bez jakéhokoliv zdůvodnění a předložení důkazních prostředků.

[4] Nejvyšší správní soud podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) může kasační stížnosti na návrh stěžovatele

přiznat odkladný účinek, a to za přiměřeného použití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby.

[5] Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského nebo městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Charakter odkladného účinku spočívá v jeho mimořádnosti a bylo na stěžovatelce, aby předložila všechny argumenty, na základě kterých se domnívá, že by pro ni realizace rozsudku krajského soudu znamenala újmu, která je reálná a nepoměrně větší, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám.

[8] To se však v projednávané věci nestalo. Stěžovatelka svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žádným způsobem neodůvodnila, neuvedla ani žádné skutkové okolnosti, ze kterých měl zdejší soud při posuzování jejího návrhu vycházet. Omezila se na pouhé konstatování, že navrhuje, aby její kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

[9] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotil, že stěžovatelka neprokázala existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu